

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede namens hun minderjarige kinderen,
appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/44790 en 06/44792 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 19 juni 2007 in de
gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 17 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 19 juni 2007, verzonden op 29 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 8 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen appellanten in het hoger-beroepschrift hebben aangevoerd, hebben zij niet als zodanig in eerste aanleg naar voren gebracht. Dat dat voor het eerst in hoger beroep gebeurt, verdraagt zich niet met het bepaalde in voormeld artikel 85 van de Vw 2000. Uit deze bepaling volgt dat de grieven in hoger beroep moeten blijven binnen de beoordeling van het bestreden besluit die de rechtbank heeft gegeven, danwel, gelet op de daartegen voor haar aangevoerde gronden en de door haar te verrichten ambtshalve toetsing, behoorde te geven. Nu hetgeen is aangevoerd daaraan niet voldoet, is geen sprake van één of meer grieven, als in deze bepaling bedoeld. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M. van Hulst, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

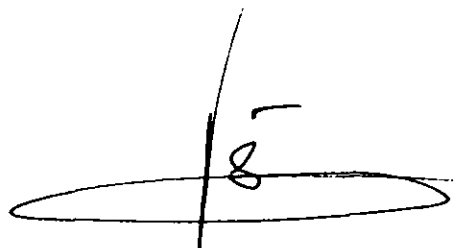
w.g. Van Hulst
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 september 2007

402.

Verzonden: 4 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIJF

2/10

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Awb 06/44790 BEPTDN L

Awb 06/44792 BEPTDN L

uitspraak: 19 juni 2007

inzake:

geboren op:

geboren op
 verblijvende te
 mede namens hun minderjarige kinderen,
 van Armeense nationaliteit,
 IND dossiernummer: 0602.21.0214,
 V-nummers:
 eisers,
 gemachtigde: mr. K. ter Haar-Benchaïb, advocaat te Emmeloord;

tegen:

STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
 (Immigratie- en Naturalisatiedienst),
 te 's-Gravenhage,
 verweerder,
 gemachtigde: mr. A. Flos, ambtenaar ten departemente.

Procesverloop

Op 21 februari 2006 hebben eisers aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning
 asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (hierna:
 Vw 2000).

Bij beschikkingen van 17 augustus 2006 heeft verweerder de aanvragen niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 15 september 2006 hebben eisers beroep ingesteld bij de rechtbank tegen
 deze beschikkingen. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eisers
 gezonden en hen in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft
 een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter
 zitting van 8 mei 2007. Eisers zijn daarbij verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde.
 Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 06/44790 BEPTDN L & Awb 06/44792 BEPTDN L

2

Motivering

Standpunten van partijen

Verweerder heeft de aanvragen van eisers afgewezen op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000. Derhalve is de oprechtheid van hun asielrelaas op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van dit relaas. Verder gaat van de relazen van eisers geen positieve overtuigingskracht uit. Gezien het voorgaande wordt geen geloof gehecht aan de verklaringen die eisers in het kader van hun asielrelaas hebben afgelegd, aldus verweerder.

Eisers stellen zich - zakelijk weergegeven - op het standpunt dat het ontbreken van documenten ten onrechte aan hen is toegerekend en dat van hun asielrelaas wel een positieve overtuigingskracht uit gaat. Verder dienen eisers in het bezit te worden gesteld van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b dan wel c, van de Vw 2000.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Sct. 2007, 41), en gelet op de portefeuillevverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Sct. 2006, 247). De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

In dit geding dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikkingen toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kunnen doorstaan.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31, Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Zaaknummer: Awb 06/44790 BEPTDN L & Awb 06/44792 BEPTDN L

3

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten, waaronder begrepen de toepassing van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst. De beslissing welke documenten noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag en ter staving daarvan hadden kunnen en moeten worden overgelegd, maakt deel uit van die beoordeling.

Volgens paragraaf C1/5.8.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) zijn voor de beoordeling van een asielaanvraag de volgende elementen van belang:

- de identiteit van de asielzoeker;
- de nationaliteit van de asielzoeker;
- de reisroute van de asielzoeker;
- het asielrelaas van de asielzoeker.

In paragraaf C1/5.8.3 van de Vc 2000 is vermeld dat, indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van deze elementen documenten ontbreken en dat dit is toe te rekenen aan de asielzoeker, dit reeds voldoende is voor de algemene conclusie dat sprake is van "het toerekenbaar ontbreken van documenten".

Als zich de omstandigheid, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 voordoet, mogen, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, nr. 3, p. 40/41) en de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, neergelegd in paragrafen C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.3.4 van de Vc 2000, in het relaas, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongctrijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval positieve overtuigingskracht uitgaan.

Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling naar voren gebrachte feiten, behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van de minister. Ook in zoverre dient de rechter diens oordeel terughoudend te toetsen en niet zijn eigen oordeel in de plaats te stellen van dat van de minister.

Verweerder heeft overwogen dat eisers toerekenbaar geen documenten ter vaststelling van hun reisroute hebben overgelegd en zij geen enkel indicatief bewijs van de reis kunnen overleggen, noch in staat zijn om gedetailleerde, coherente en verificerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven. De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid aan eisers heeft kunnen toerekenen dat zij de door hen gebruikte paspoorten aan de reisagent hebben afgestaan. De verklaring van eisers dat zij daarin geen keus hadden, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid als ontoereikend kunnen aanmerken aangezien de paspoorten in Nederland door eisers zijn afgestaan aan de reisagent. Met betrekking tot de reisroute heeft verweerder vastgesteld dat eisers onvoldoende hebben meegewerkt aan de vaststelling daarvan.

Zaaknummer: Awb 06/44790 BEPTDN L & Awb 06/44792 BEPTDN L

4

De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op dit standpunt heeft kunnen stellen dat van personen die verklaard hebben per touringcar van Armenië naar Nederland te hebben gereisd, verwacht mag worden dat zij informatie kunnen verschaffen over eenvoudige zaken als de plaats waar zij de grens met de Russische Federatie zijn gepasseerd, de landen en steden waardoor zij naar Nederland zijn gereisd en de naam van de plaats waar zij de bus hebben verlaten. Hetgeen eisers hiertegen hebben aangevoerd, te weten dat zij niet weten door welke landen zij zijn gereisd, omdat zij voor de eerste keer in hun leven hun land van herkomst hebben verlaten, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid als een niet verschoonbare reden kunnen aanmerken.

Gezien het voorgaande bestaat er naar het oordeel van de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op bovenvermeld standpunt heeft kunnen stellen.

Gelet op het vorenstaande dient derhalve van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eisers ten opzichte van elkaar tegenstrijdig hebben verklaard. Verder hebben eisers in hun afzonderlijke relazen tegenstrijdige en vage verklaringen afgelegd. De stelling van eisers dat de geconstateerde tegenstrijdigheden zijn ontstaan vanwege een verkeerde tolk heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid als onvoldoende kunnen aanmerken. De rechtbank verwijst daaromtrent naar het nader gehoor van eiseres van 3 april 2006, bladzijde 2 en 3. Eiseres geeft daar aan de tolk niet goed te verstaan omdat sommige woorden anders zijn. Echter op de vraag van de gehoorambtenaar of zij een andere tolk wil, antwoordt ze dat ze de tolk wel goed verstaat en ze geen Armense tolk wil, hetgeen ze herhaalt op pagina 4 en 5. Eveneens is van belang dat eiseres op pagina 12 van datzelfde gehoor aangeeft de vragen na de pauze goed te hebben begrepen en verstaan. Voorts wordt in redelijkheid door verweerder niet geloofwaardig geacht dat de broer en vader van eiser worden vermoord, dat vijftien overheidsfunctionarissen de woning van eisers binnenvallen en dat eiser gearresteerd en gedurende drie dagen gedetineerd en mishandeld is geweest, enkel omdat de vader van eiser de zoon van een agent heeft aangereden. De door eisers gestelde voorvallen staan in geen proportie met de aanleiding.

Gelet op het vorenstaande ontbeert het asielrelaas positieve overtuigingskracht.

Gelet hierop heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aan het toerekenbaar niet overleggen van bescheiden en documenten ter staving van hun aanvraag zornede aan de door eisers afgelegde verklaringen de conclusie moet worden verbonden dat hun asielrelaas ongeloofwaardig is.

Verweerder heeft derhalve terecht en op goede gronden overwogen dat eisers geen aanspraak hebben op een verblijfsvergunning asiel in de zin van artikel 28 Vw 2000 op één der in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummer: Awb 06/44790 BEPTDN L & Awb 06/44792 BEPTDN L

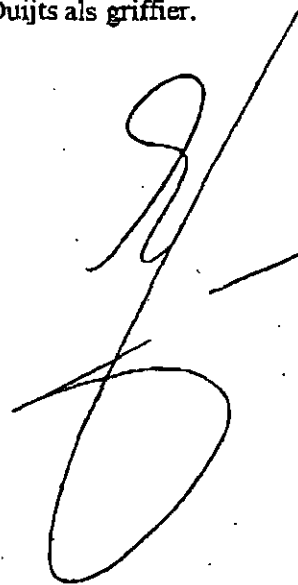
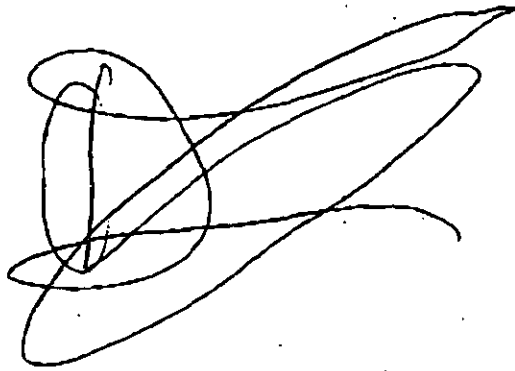
5

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Läkamp en in het openbaar uitgesproken op 19 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. C.M. Duijts als griffier.

Afschrift verzonden: 29 JUN 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIEFIE VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Tiebout

advocaten

Groningen
 Praediuslingel 1
 9711 AA Groningen
 T (050) 589 25 79
 F (050) 360 16 23
 info.groningen@tiebout.nl
 www.tiebout.nl

mr R. van Asperen
 mr M. Schuring*
 mr K.B. Spoelstra
 mr B. van Dijk
 mr I.M. Zuidhoek
 mr M.R.M. Schrap

Roden
 Mensingheweg 1
 Postbus 330
 9300 AH Roden
 T (050) 501 50 80
 F (050) 501 50 45
 info.roden@tiebout.nl
 www.tiebout.nl

mr S.G. Rissik
 mr S. El Hami
 mw mr S.M. Faber
 mr L. Sandberg

Derdenrekening
 ABN-AMRO
 60.59.22.470
 t.n.v.
 Stichting Beheer
 Derdengelden
 Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4709 B	27 JUL 2007
ZAAKNR. 200705331	
AAN: VI	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

Per telefax: (070) 365 13 80
 En per gewone post

Groningen, 27 juli 2007

Inzake: - hb so
 Uw ref:
 Onze ref: 520307544/IMZ/js

Email: inge.zuidhoek@tiebout.nl
 Doorkiesnr. secr.: (050) 5892579

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij teken ik, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd, namens de familie
 1, geboren op
 geboren op

En hun minderjarige kinderen,
 allen van Armeense nationaliteit,
 wonende te 1 aan de , hoger beroep aan tegen
 bijgaande uitspraak van de Rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, d.d. 19
 juni 2007.

Grief 1:

De rechtbank overweegt ten onrechte op pagina 3 van de uitspraak:

"De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid aan eisers heeft kunnen toerekenen dat zij de door hen gebruikte paspoorten aan de reisagent hebben afgestaan. De verklaring van eisers dat zij daarin geen keus hadden, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid als ontoereikend kunnen aanmerken aangezien de paspoorten in Nederland door eisers zijn afgestaan aan de reisagent."

Door op deze wijze te redeneren gaat de rechtbank in tegen de voorwaarden voor het "voordeel van de twijfel" zoals opgenomen in het UNHCR Handbook (par. 203-205). Uit de bepalingen in het Handbook vloeit voort dat er geen sprake hoeft te zijn van

RIJSDIENST
 ANP/AAZ

27-07-2007

18:51

050 3601623

97%

P.001

Tiebout

advocaten

Groningen
Praediniuslingel 1
9711 AA Groningen
T (050) 589 25 79
F (050) 360 16 23
Info.groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr A. van Asperen
mr M. Schuring
mr K.R. Spaelstra
mr B. van Dijk
me I.M. Zuidhoek
mr M.R.M. Schaap

Roden
Mensingheweg 1
Postbus 330
9300 AH Roden
T (050) 501 50 80
F (050) 501 50 45
info.roden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr J.G. Risik
mr S. El Hami
mr mr S.M. Faber
mr L. Sandberg

Derdenrekening
ABN-AMRO
60.59.22.470
t.n.v.
Stichting Beheer
Derdengelden
Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

ongeloofwaardigheid wanneer de reisagent de documenten van de asielzoeker heeft afgenomen. Dit vormde ook het kernpunt van de kritiek van de UNHCR op de Wet Ongedocumenteerden (NAV 1999 nr. 2, pp. 105-106): *It should also be borne in mind that as it has become increasingly difficult to obtain valid visas for travel to Western European countries, coupled with carrier sanctions, stricter border control, etc. many asylum seekers and refugees among them have no option but to rely on smugglers help them flee their country of origin. There smugglers will often dictate the terms, i.e. many have to give them their travel document (...).*

Ook artikel 4 lid 5 van de "Definitierichtlijn van de Europese Unie" bepaalt dat de asielzoeker onder het eventuele ontbreken van bewijsmateriaal voor een aantal van zijn verklaringen, geloofwaardig wordt geacht en hem het voordeel van de twijfel wordt gegund als aan een aantal voorwaarden is voldaan. Door de te redeneren en te concluderen zoals zij deed handelde de rechtbank in strijd met genoemde Definitierichtlijn.

Ik verzoek u daarom het hoger beroep gegrond te verklaren en de rechtbank op te dragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van uw overwegingen.

Ik verzoek u het griffierecht af te willen schrijven van mijn rekening-courant.

Met het verzoek verweerder te veroordelen in de kosten van de procedure en tot teruggave van het griffierecht.

In afwachting.

Hoogachtend,

I.M. Zuidhoek

Bijlage:

- kopie uitspraak d.d. 19 juni 2007 (5 pagina's)

